

## AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3004/2021. (I. 14.) AB VÉGZÉSE

### alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

#### v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.052/2015/2. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

#### I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Simon Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Simon Attila ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.052/2015/2. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 1.1. A peres eljárást megelőző adóhatósági eljárás alapjául szolgáló tényállás szerint az indítványozó 2009. június 22-én megvásárolta K. B.-tól egy – erdőművelési ágú – ingatlan 434/5240 tulajdoni hányadát adásvétel útján. Az indítványozó az adásvételi szerződés 8. pontjában a következő nyilatkozatot tette: „A vevő [...] szám alatt bejegyzett regisztrált őstermelő, így igényli az Illetékhivataltól az ezzel kapcsolatos kedvezmény alkalmazását. A vonatkozó nyilatkozat a szerződés mellékletét képezi.” E nyilatkozatában az indítványozó kijelentette, hogy a vásárolt termőföldet a vásárlástól számított legalább 5 évig nem idegeníti el, azon vagyoni értékű jogot nem alapít, és egyéni vállalkozóként vagy mezőgazdasági őstermelőként a termőföldet mezőgazdasági célra hasznosítja.
- [3] Az APEH Észak-alföldi Regionális Igazgatóság Illeték Kiszabó Osztálya – a 2009. július 20-án meghozott fizetési meghagyásban – megállapította, hogy az indítványozót az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 26. § (1) bekezdés *p*) pontja szerint illetékmentesség illeti meg.
- [4] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Adóigazgatóság Illeték Osztálya (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) 2014. szeptember 29-én meghozott határozatában megállapította, hogy az indítványozót 200 000 forint illetékfizetési kötelezettség terheli.
- [5] Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatóság Hatósági Osztálya (a továbbiakban: másodfokú adóhatóság) az elsőfokú adóhatóság határozatát helybenhagyta.
- [6] A másodfokú adóhatóság szerint az erdőről és az erdő védelméről szóló – 2009. július 9-ig hatályban volt – 1996. évi LIV. törvény (a továbbiakban: régi Evt.), valamint az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló – 2009. július 10-től – hatályos 2009. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: új Evt.) rendelkezései értelmében az erdő használatára az erdőgazdálkodói nyilvántartásba erdőgazdálkodóként bejegyzett tulajdonos, vagy a jogszerű használó jogosult. Miután az erdőgazdálkodói nyilvántartás közhiteles nyilvántartás, ezért a bejegyzett személy az, aki ténylegesen is jogosult az erdőterület használatára. Az erdő esetében tehát kizárólag egy személy gyakorolhatja az erdőgazdálkodói jogokat és kizárólag a bejegyzett erdőgazdálkodó kötelezettsége az erdőrésztlet használatával kapcsolatos feladatok elvégzése. A másodfokú adóhatóság álláspontja szerint „[n]em elég [...] használni, művelni a földet, be is kell jegyeztetni az illetékkedvezmény elnyeréséhez, mert a bejegyzés bizonyítja hitelesen a használatot, és a bejegyzéshez fűződik az illetékmentesség mint jogkövetkezmény, az egyéb törvényi feltételek mellett”.
- [7] 1.2. Az indítványozó keresete folytán eljáró Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: bíróság) a keresetet elutasította.
- [8] A bíróság megállapította, hogy a közigazgatási szerv a csatolt iratoknak és a felperes nyilatkozatainak az értékelését elvégezte, azokból érdemben helytálló következtetést vont le. Tévedett azonban, amikor „a jogvita

elbírálására” a hatályos Evt. rendelkezéseit is felhívta alkalmazandó jogszabályként, mert az illetékfizetési kötelezettség annak hatálybalépése előtt keletkezett.

- [9] A bíróság indokolásában kifejtette, hogy a perben azt kellett vizsgálnia: az Itv. 26. § (1) bekezdés *p*) pontjában írt feltételek megvalósultak-e. Utalt arra, hogy az Itv. hivatkozott rendelkezése értelmében illetékmentességre akkor jogosult a vevő, ha a vásárolt termőföldet a vásárlástól számítva legalább öt évig nem idegeníti el, azon vagyoni értékű jogot nem alapít és egyéni vállalkozóként vagy mezőgazdasági őstermelőként a termőföldet mezőgazdasági célra hasznosítja. A bíróság szerint e rendelkezés nyelvtani értelmezéséből az következik, hogy az indítványozónak kellett az erdőt egyéni vállalkozóként vagy mezőgazdasági őstermelőként hasznosítani.
- [10] A bíróság álláspontja szerint erdőgazdálkodónak a nyilvántartásba vett személy tekinthető. Rámutatott, hogy „peradat az, hogy erdőgazdálkodóként V. I. került bejegyzésre, így ő tekinthető az erdőterület használójának, valamint az erdei haszonvételek gyakorlójának, azaz az erdő hasznosítójának”. A bíróság hangsúlyozta, hogy „a használat, hasznosítás igazolására a közhiteles nyilvántartás alapján került sor, ennél fogva jogszerűen járt el az adóhatóság, amikor a nyilvántartás alapján győződött meg az Itv. 26. § (1) bekezdés *p*) pontjában foglalt feltételek teljesüléséről”.
- [11] 1.2. Az indítványozó kiegészített alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, az R) cikk (1)–(2) bekezdésének, a XXIV. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének, valamint a 28. cikkének sérelmére hivatkozott.
- [12] Álláspontja szerint az Itv. 26. § (1) bekezdés *p*) pontjában rögzített illetékmentességnek az a feltétele, hogy az arra jogosult regisztrációs igazolással rendelkező mezőgazdasági tevékenységet végző személy maga hasznosítsa a termőföldet, ugyanakkor nem tartalmazza azt, „és az abban foglalt feltétel nem is értelmezhető úgy, hogy az illetékmentesség igénybevételének a feltétele az erdőgazdálkodói nyilvántartásba történő szereplés”.
- [13] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben – utalással a 11/1992. (III. 5.) AB határozatban és a 34/2014. (XI. 14.) AB határozatban foglaltakra – a visszamenőleges hatályú jogalkalmazás sérelmét állította.
- [14] Az indítványozó hangsúlyozta, hogy az adóhatóság az adásvételi szerződésének megkötését követően – 2009. július 20-án kelt – fizetési meghagyásban megállapította, hogy az Itv. 26. § (1) bekezdés *p*) pontja szerinti illetékmentesség törvényi feltételei a vonatkozásában fennállnak. Ennek ellenére az 5 évvel későbbi ellenőrzési eljárásban az adóhatóság mégis az állapította meg, hogy az indítványozó az illetékmentesség feltételeit nem teljesítette. Ennek okát pedig abban jelölte meg, hogy nem az indítványozó volt bejegyezve az érintett erdő vonatkozásában az erdőgazdálkodói nyilvántartásba. Ezzel az indítványozó érvelése szerint az adóhatóság utóbb támasztott egy, az Itv. 26. § (1) bekezdés *p*) pontjából egyébként nem is következő törvényi feltételt az illetékmentesség körében.
- [15] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét is állította, mert véleménye szerint az eljáró bíróság jogértelmezése *contra legem*.
- [16] Az indítványozó érvelése szerint az Itv. 26. § (1) bekezdés *p*) pontja nem értelmezhető úgy, hogy az illetékmentesség igénybevételének a feltétele az erdőgazdálkodói nyilvántartásban történő szereplés. Hangsúlyozta, hogy az utólag megismert feltételeknek nem tud megfelelni amiatt sem, mert a közös tulajdonban álló erdő esetében kizárólag a tulajdonostársak tulajdoni hányada szerint számított szótöbbséggel hozott határozatának megfelelő írásbeli megállapodása alapján egyetlen személy szerepelhet az erdőgazdálkodói nyilvántartásban erdőgazdálkodóként.
- [17] Az indítványozó álláspontját úgy összegezte, hogy az Itv. 26. § (1) bekezdés *p*) pontjában foglalt rendelkezéssel összefüggésben „a bíróság részéről az adóhatósági állásponttal megegyező megítélés ebben az ügyben már nemcsak jogértelmezési, hanem *contra legem* jogalkalmazási – tulajdonképpen jogalkotási – tevékenységet jelent”. Ez pedig sérti a jogbiztonság követelményét, ami magában foglalja a jogalkalmazó szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági és előre láthatósági elvárást.
- [18] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági kritériumoknak.
- [19] 2.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a határidőben benyújtott alkotmányjogi panasz határozott kérelmet tartalmaz.
- [20] Az indítványozó ugyanis egyértelműen megjelölte a) azt a törvényi rendelkezést (Abtv. 27. §), amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, és amely az indítványozó jogosultságát megal-

pozsa; b) az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét; c) az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést [Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 10.K.27.052/2015/2. számú ítélete]; d) az Alaptörvény általa megsértettnek vélt rendelkezéseit [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés, R) cikk (1)–(2) bekezdés, XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés, 28. cikk]; e) az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, valamint f) a kifejezett kérelmet a bírói döntések megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés].

- [21] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az indítványának kiegészítésében az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) bekezdésén alapuló „fegyverek egyenlősége elvének” a sérelmét pusztán állította, azonban az alkotmányjogi panasz ebben a vonatkozásban nem tartalmazza „az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét” [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont], illetve az „indítványban foglalt kérelem részletes indokolását” [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem alkalmas az indítvány az érdemi elbírálásra, ha megjelöli ugyan az Alaptörvénynek azt a rendelkezését (vagy annak azt a részjogosítványát), amelyet sérülni vél, de nem indokolja meg – nem tartalmaz részletes érvelést arra vonatkozóan –, hogy az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével miért ellentétes a bírói döntés [3075/2016. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [19]; 3231/2016. (XI. 18.) AB határozat, Indokolás [26]].
- [22] 2.2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának a törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont, 52. § (1b) bekezdés b) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon.
- [23] Az Alkotmánybíróság következetes értelmezése szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén [3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]–[17]; 3322/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [10]; 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]; 3324/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [11]; 3314/2017. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [15]; 3164/2019. (VII. 10.) AB határozat, Indokolás [41]] – lehet alapítani. Az indítványozó az jogbiztonság sérelmét a visszaható hatályú jogalkalmazás állított sérelmére alapította, ezért ebben a vonatkozásban az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt törvényi feltételnek megfelel.
- [24] Az indítványozó vonatkozásában ugyanakkor nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak az Alaptörvény R) cikk (1)–(2) bekezdése és az Alaptörvény 28. cikke sem, ezért alkotmányjogi panasz ezen alaptörvényi rendelkezések sérelmére nem alapítható [3115/2016. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [31]–[32]]. Ebben a vonatkozásban ezért az indítvány érdemi vizsgálatának nem volt helye.
- [25] 2.3. Az Alkotmánybíróság a fentieken túl megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz befogadásának egyéb feltételei fennállnak. Az indítványozó ugyanis érintett az ügyben, mivel a megelőző peres eljárásban félként vett részt [Abtv. 27. § (2) bekezdés a) pont, Abtv. 51. §], továbbá a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeit kimerítette [Abtv. 27. § (1) bekezdés b) pont].
- [26] 3. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyiknek a fennállása megalapozza a panasz befogadását [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]]. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [27] Az indítványozó a jogbiztonság sérelmét [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés] és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] sérelmét – az indítvány fentiekben ismertetett tartalma szerint – egymással összefüggő vonatkozásban állította. Érvelésének a lényege, hogy az eljáró bíróság a jogvitára irányadó Itv. 26. § (1) bekezdésének p) pontjának alkalmazása során visszamenőlegesen egy olyan, – az indítványozó álláspontja szerint egyébként a normából nem is következő – törvényi feltételt vizsgált (erdőgazdálkodói nyilvántartásba történő bejegyzés ténye), amely az illetékfizetési kötelezettség keletkezésekor nem volt az illetékmentesség törvényi feltétele.
- [28] Az Alkotmánybíróság már előljáróban hangsúlyozza, hogy töretlen gyakorlata szerint az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez azonban nem adhat alapot az Alkotmánybíróság számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt, vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkal-

mazásra került sor. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint „[s]em a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]–[15]}

- [29] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeket az alábbiak szerint értékelte.
- [30] A tisztességes eljárás (*fair trial*) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes {6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]; 3003/2019. (I. 7.) AB határozat, Indokolás [25]}.
- [31] Az Alkotmánybíróság következetes értelmezése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése egy processzuális alapjogot tartalmaz, amely elsősorban a bírósági eljárással szemben támasztott eljárási garanciák rendszerét jelenti {5/2020. (I. 29.) AB határozat, Indokolás [47]; 3368/2019. (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [15]; 3367/2019. (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [17]; 3295/2019. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [36]; 6/2019. (III. 20.) AB határozat, Indokolás [31]; 3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [34]; 3296/2018. (X. 1.) AB határozat, Indokolás [42]; 3181/2018. (VI. 8.) AB határozat, Indokolás [24]}. Az Alaptörvény a XXVIII. cikk (1) bekezdésében tehát nem kétségesen eljárási, processzuális természetű alapjogot ismer el, amelynek elvi alapját – a fentiekben hivatkozott alkotmánybírósági gyakorlat szerint – az eljárás egészének minőségében lehet megragadni {3215/2018. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [32] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog védelmi körén ezért kívül esnek a bizonyítékok mérlegelésével és mikénti értékelésével, valamint a bizonyítási teher megítélésével kapcsolatos tartalmi kérdések {3063/2019. (III. 25.) AB végzés, Indokolás [17]}.
- [33] A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog processzuális jellegéből fakadóan az Alkotmánybíróság nem foglal állást a perorvoslati bíróság jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben {3001/2020. (II. 4.) AB határozat, Indokolás [18]}. Az Alkotmánybíróság rámutatott arra is, hogy „önmagában az, hogy a bíróság jogértelmezése valamely peres fél jogértelmezésétől – a jogviták elbírálására irányuló ítélkező-jogalkalmazó tevékenységből fakadóan legalább az egyik fél jogértelmezésétől szükségképpen – eltér, nem alapozza meg az alapvetően processzuális természetű előírásokat tartalmazó tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének megállapíthatóságát” {3387/2019. (XII. 19.) AB végzés, Indokolás [17]; lásd még: 3080/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [55]}.
- [34] Az Alkotmánybíróság rendkívül kivételes esetekben elismerte, hogy a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmének a megállapíthatóságára vezessen {3173/2015. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [52]; lásd még: 20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [21]–[29]}. Mindazonáltal pusztán a bírói jogértelmezés állított hibájára alapított alkotmányjogi panaszt – a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben – az Alkotmánybíróság érdemben nem vizsgálja {3295/2019. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [37]–[40]}.
- [35] Az Alkotmánybíróság a jogbiztonsággal összefüggésben hangsúlyozta azt is, hogy a jogalkalmazást érintően alaptörvény-ellenesség a visszaható hatályú szabályalkalmazással összefüggésben vethető fel. A jogalkalmazás alaptörvény-ellenességére vezet ezért, ha „a jogvitára okot adó eseménykor még nem létező – vagy nem hatályos – előírás alapján bírálnak el egy ügyet. Önmagában azonban a jogvitáknak az irányadó jogszabályi rendelkezések alapján történő eldöntése – akkor is, ha a bíróság esetleg tévesen értelmezte az alkalmazott előírást – a visszaható hatály Alaptörvényből levezetett tilalmával nem hozható összefüggésbe.” {3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [16]}
- [36] Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban hangsúlyozta, hogy „[a]z a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével” (Indokolás [23]). Az Alkotmánybíróság ebben a határozatában egyértelművé tette azt is, hogy a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája akkor merülhet fel, ha a bíróság a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem veszi figyelembe, és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog mint eljárásjogi jellegű alapjog egy aspektusát, az indokolási kötelezettséget sértő módon nem indokolja meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normákat miért nem alkalmazza (Indokolás [29]).



- [37] A jelen ügyben az indítványozó a jogértelmezés kirívó hibáját arra tekintettel állította, hogy a bíróság a jogvitára irányadó normát *contra legem* értelmezte, mert olyan törvényi feltételt határozott meg (erdőgazdálkodói nyilvántartásban történő bejegyzés ténye), amely az Itv. 26. § (1) bekezdés *p*) pontjából – álláspontja szerint – nem következik. Ezt a törvényi feltételt ráadásul visszamenőlegesen kérte számon, és ennek folytán az 5 évvel korábban már a hatóság által megállapított illetékmentességtől az indítványozó elesett. Az indítványozó álláspontja szerint ezért a bíróság jogértelmezése sérti a jogbiztonság elvét és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot is.
- [38] Az indítványozó ügyében megállapítható, hogy az eljáró adóhatóság az indítványozó adásvételi szerződésének megkötését követően – 2009. július 20-án kelt – fizetési meghagyásban megállapította, hogy az Itv. 26. § (1) bekezdés *p*) pontja szerinti illetékmentesség törvényi feltételei fennállnak. Ennek ellenére az 5 évvel későbbi ellenőrzési eljárásban az adóhatóság mégis az állapította meg, hogy az indítványozó az illetékmentesség feltételeit nem teljesítette.
- [39] A közigazgatási perben eljáró bíróság az adóhatóság álláspontjával egyet értett, ítéletében annyiban pontosította a keresettel támadott adóhatósági határozatot, hogy az eljáró másodfokú adóhatóság tévedett „amikor a jogvita elbírálására az új erdőtvörvény rendelkezéseit is felhívta alkalmazandó jogszabályként”. A bíróság rámutatott ugyanis, hogy az indítványozó illetékkötelezettsége – az Itv. 3. § (3) bekezdése értelmében – az adásvételi szerződés megkötése napján keletkezett, vagyis 2009. június 22-én. Ezt alapul véve az Itv. akkor hatályos rendelkezései alapján bírálta el a jogvitát.
- [40] A fentiek alapján tehát nem merül fel annak kételye, hogy a bíróság a jogvitára irányadó jogszabályi rendelkezések alapján járt-e el. Az Alkotmánybíróság hivatkozott gyakorlata alapján – különösen a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatban foglalt követelményekre figyelemmel – megállapítható, hogy a bíróság indokát adta annak, hogy miért az alkalmazott jogszabályi rendelkezések alapján, és miért a 2009. június 22-én hatályos szabályokra tekintettel hozta meg a döntését. Ezzel összefüggésben ezért nem merül fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye.
- [41] Az Alkotmánybíróság fentiekben hivatkozott gyakorlata alapján a bírói döntés alkotmányosságának felülvizsgálata nem terjedhet ki arra a szakjogi kérdésre, hogy az Itv. 26. § (1) bekezdés *p*) pontjának – 2009. június 22-én hatályos – rendelkezését a bíróságnak miként kell értelmeznie, és ebből kifolyólag e törvényi rendelkezésen alapuló illetékmentességhez milyen törvényi feltételrendszer fűződik. A jelen ügyben ezért a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája nem merülhet fel.
- [42] A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy ezzel összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, sem a visszamenőleges hatályú jogalkalmazással, sem a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben nem merül fel.
- [43] 3. Az Alkotmánybíróság ezért megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz részben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjában foglalt követelményeknek, részben pedig az Abtv. 27. §-ában és 29. §-ában írt befogadási kritériumoknak. Erre tekintettel az indítványt, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. december 15.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,  
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Sulyok Tamás s. k.,  
az Alkotmánybíróság elnöke  
az aláírásban akadályozott  
dr. Czine Ágnes  
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,  
az Alkotmánybíróság elnöke  
az aláírásban akadályozott  
dr. Dienes-Oehm Egon  
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,  
az Alkotmánybíróság elnöke  
az aláírásban akadályozott  
dr. Handó Tünde  
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,  
az Alkotmánybíróság elnöke  
az aláírásban akadályozott  
dr. Horváth Attila  
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,  
az Alkotmánybíróság elnöke  
az aláírásban akadályozott  
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó  
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,  
az Alkotmánybíróság elnöke  
az aláírásban akadályozott  
dr. Juhász Imre  
alkotmánybíró helyett

*Dr. Sulyok Tamás s. k.,*  
az Alkotmánybíróság elnöke  
az aláírásban akadályozott  
*dr. Juhász Miklós*  
alkotmánybíró helyett

*Dr. Sulyok Tamás s. k.,*  
az Alkotmánybíróság elnöke  
az aláírásban akadályozott  
*dr. Schanda Balázs*  
alkotmánybíró helyett

*Dr. Sulyok Tamás s. k.,*  
az Alkotmánybíróság elnöke  
az aláírásban akadályozott  
*dr. Pokol Béla*  
alkotmánybíró helyett

*Dr. Sulyok Tamás s. k.,*  
az Alkotmánybíróság elnöke  
az aláírásban akadályozott  
*dr. Szabó Marcel*  
alkotmánybíró helyett

*Dr. Sulyok Tamás s. k.,*  
az Alkotmánybíróság elnöke  
az aláírásban akadályozott  
*dr. Szívós Mária*  
alkotmánybíró helyett

*Dr. Sulyok Tamás s. k.,*  
az Alkotmánybíróság elnöke  
az aláírásban akadályozott  
*dr. Salamon László*  
alkotmánybíró helyett

*Dr. Sulyok Tamás s. k.,*  
az Alkotmánybíróság elnöke  
az aláírásban akadályozott  
*dr. Szalay Péter*  
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2756/2015.

• • •